

БЮЛЕТЕНЬ

Пробогу Ю. ОУН

С
Л
А
В
А

У
К
Р
А
Ї
Н
І
!

ІДЕЙНО-СВІТОГЛЯДОВІ ПОЗИЦІЇ МОЛОДОЇ УКРАЇНИ

1. Світоглядові проблеми гостро актуальні в поневоленій Україні. В центрі світогляду Молодої України стоїть ідея нації, себто її добро, вартості та інтереси.

2. Національний світогляд проявляється через патріотизм. Таке природне прив'язання до своєї Батьківщини – Рідного Краю, помітне, зокрема, у висловах любові до України та в чинах, спрямованих на добро цілої нації. Національний світогляд гостро протиставний до матеріялістично-комуністичного, єдинонеділимсько-месіяністичного світогляду, що його російські займанці примушують українців визнавати.

3. З патріотичною настановою молоді пов'язаний національний романтизм, етичний ідеалізм та оптимізм. Характеристична динамічно-людяна риса її світогляду – піднесення вартості людини.

4. Національні борці ставлять духовий первень над матеріяльним у розумінні суті людини та національної спільноти. Молодь України протиставиться колективістичному розумінню людини і нації. Вона визнає вищість нематеріяльного, духового буття, виявом якого є спроможність людини продовжувати ідеї й духові вартості, незалежні від матеріяльно-економічних умов.

5. Нація – найважливіша на землі людська спільнота, джерело життя, незнищенна природна формація, "найбільше з усіх створінь Божих на землі", сили якого "незглибні й невичерпні". Нація посідає свою власну "колективну душу" і "незглибний світ підсвідомості". В Україні пов'язують патріотизм із релігійним пієтизмом. Зокрема, визнають важливе місце релігії у житті людини й нації. Людина – істота, створена Богом, тому мусить бути відповідно трактована, мусить мати право на визнання своєї віри. Світ, нація і людина – твори Божі.

6. Молоде покоління України свідоме, що на ньому історична відповідальність супроти своєї нації, а Україна має історичну місію здобути "патент на благородство" перед людством, "бути в чомусь взірцем для інших".

7. Така настанова ворожа до російського месіянізму. Вона ставить Україну в осередку боротьби з націовбивчим єдинонеділимством, протиставить імперській – національну концепцію. Така настанова згідна з духом епохи – валити імперії і на їх місцях встановити національні держави.

8. З критики та засуду існуючого стану, волелюбна Україна переходить до бойової дії, що має за мету знищити терористичний, протилюдяний і протинаціональний лад.

СУВОРО ДОВІРОЧНО !

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЯ
ВИДАВНИЦТВА "МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

ТРАВЕНЬ 1976 РІК.

ПРОВОДАМ І ВИХОВНИКАМ
"МОЛОДОГО ЖИТТЯ"

НАПРЯМНІ - ІНСТРУКЦІЇ - ІНФОРМАЦІЇ

Бюлетень ч. 4, що складається з двох частин, є за характером змісту обширним збірником напрямних, інструкцій та інформацій, що відносяться до справ МЖ і зобов'язують усі Проводи і Виховників МЖ.

В першій частині з'ясовано погляди і становище Головної Редакції МЖ в біжучих актуальних справах, а в другій становище Головного Проводу до справ МЖ, що знаходиться в окремих розділах в Бюлетеню Проводу ОУН ч. 16 за 1976 р. з якого зроблено відповідні витяги з метою: а/ виявити особливу турботу і зацікавлення Головного Проводу проблемати МЖ; б/ підкреслити вимоги Головного Проводу до Проводів, виховників і членів МЖ, які безапеляційно треба здійснювати і, в/ утвердити актив МЖ у свідомості, що ціла Організація відповідає за виховання молоді зміни членства ОУН, а тому хай не відсепарується від сітки активу, - противно, хай тісно співпрацює з Провідниками Організаційних клітин і ставить їм реальні вимоги у потребах, які існують/допомога фаховими силами, порадами, фінансовими засобами тощо/.

Теренові й Обласні МЖ зобов'язані прочитати цілий Бюлетень МЖ ч. 4 на засіданнях з членами їхніх проводів і якнайшвидше діяти по лінії вказівок і вимог, які в цьому виданні представлені.

ж ж ж

ЗАГАЛЬНІ СТВЕРДЖЕННЯ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ З МИНУЛОГО.

В останніх двох роках значна частина членства мережі Юнацтва ОУН, що досягла дозрілий вік, склала організаційне приречення і перейшли в члени ОУН. З них, декілька одиниць було делегатами і учасниками V-го Великого Збору ОУН, що стало історичною подією в житті МЖ і Організації минулого десятиліття, коли після експериментального періоду настав етап більш-менш упорядкованого стану і систематичної роботи у розбудованій мережі Юнацтва ОУН. Правда, осяги МЖ не є великі, враховуючи потреби Організації в людських силах, але дорібок є, а в ньому і показник того, що ідеї ОУН знаходять відгук між українською молоддю у важких і несприятливих умовах життя української еміграції. Молода зміна ОУН, нечисельна і може недосконала, утверджує нас у поглядах, що при більшій увазі з нашої сторони і більшому

зусилі цілої нашої Організації можна буде добитися кращих і більших успіхів в праці з Юнацтвом ОУН.

Головною передумовою для покращання ситуації на відтинку виховання молодих кадрів є тісна співпраця Референта МЖ з Провідником організаційної клітини даного шабля. Цей провідник мусить бути першим контрольним чинником проводу і клітини Ю ОУН на терені його дії, дорадником референта МЖ і співплянником вишкільної програми, проб і акцій, дії юнацтва на внутрішньому і зовнішньому відтинках; співвідповідальним за забезпечення юнацької клітини/клітин/ кадрами виховників та інструкторів; співрішальним у підборі референтів проводу на даному шаблі юнацької мережі.

Референт МЖ, користаючи із сприяючих настанов Провідника, не сміє відійти на другорядну роль виключної підпорядкованості і прийняти позу вицікування на становища Провідника чи його заряджень. Покращання ситуації на відтинку МЖ залежить так в головній мірі від Референта МЖ, від його ініціативи, діловості, посвяти, від відповідного планування і систематичної його праці і контролі референтів МЖ, які є у складі його проводу, включно й членів юнацтва з його терену дії.

Змагаючись до кращого в системі роботи на відтинку МЖ, треба ліквідувати існуючі недоліки і позбуватися легковажного наставлення до надходячих вимог і директив з вищих організаційних інстанцій. До серйозних недоліків, що є гальмом в роботі на відтинку МЖ, треба зараховувати: відсутність почи-нів на багатьох теренах в напрямі розбудови мережі юнацтва ОУН, заслаба опіка і контролю над діяльністю існуючих звен юнацтва, несистематичність у звітуванні, а є терени, з яких за останні два роки не одержано ніякого звіту і ніодного в справах юнацтва листа; несистематичність сходин юнацьких звен, замалі вимоги ставиться юнацтву відносно їхньої активності як передової ланки у житті української молоді, потурання юнацтву, яке ставиться легковажно до дисципліни і заряджень своїх зверхників, вкінді, замалій відгукзі сторони Референтів МЖ на вимоги і директиви Головної Редакції МЖ, а навіть і Головного Проводу ОУН. Фактично, якщо б не та щаслива обставина, що Референт МЖ зустрів/в часі від листопада 1974 до березня 1976 р./усіх Теренових Референтів МЖ і відбув з ними наради, то й до тепер не можна б мати чіткої уяви про стан кадрів Ю ОУН і про проблеми, які існують.

За виїмком двох теренів, на всіх інших теренах Теренови-ми Референтами МЖ є молоді члени ОУН вирощені у рядах юнацтва ОУН і у складі їхніх проводів є теж молоді люди на функціях ділових референтів. Ці зміни наступили в останніх пару роках і тому є передчасно на оцінки відносно молодих провідних кадрів і праці, яку вони вже зробили. Треба, однак, мати довір'я до нашої молоді і надіятись, що вона оправдає усі наші сподівання на неї, як діючий актив і організатор молоді в рядах МЖ.

З переходом деякої частини дозрілого віком юнацтва в члени, стан членства мережі юнацтва ОУН обнизився, бо проводили не підбали, щоб підшукати і оформити кандидатів в нові звена молодшого віку юнацтва. В цьому відношенні є постійно у нас недомагання. Правда, прийнявши засаду не кількості, а якості це ще не означає, що між нашим доростом немає вже таких кандидатів з яких в майбутньому будуть доброякісні члени і юнацтва і сітки активу ОУН. В кандидати до юнацтва ОУН приймаємо найбільш надійний з точки зору ОУН елемент, з якого в процесі виховання відійде частина тих, які не виявляють сумісності з ідеями чи засадами і практикою ОУН. Тому доплив свіжих кандидатів в систему юнацтва ОУН мусить бути систематичний, за відповідною силекцією і пляном і як вислід малопомітної підготовчої праці і обсервацій на відтинку українознавчих шкіл і молодіжних організацій.

Треба пам'ятати проводам юнацтва ОУН, що дуже багатий є резервуар української молоді, віком кандидата в лави Юнацтва ОУН і що Організація потребує вже багато і потребуватиме ще більше в майбутньому молодих членів ОУН, щоб далше успішно здійснювати свої завдання на щораз ширшому і гострішому фронті боротьби ОУН за Українську Державу. Пам'ятаючи про це проводи юнацтва ОУН мусять глибше відчутти на собі відповідальність за доручений їм відтинок праці в структурі ОУН та з більшою енергією і наполегливістю працювати в майбутньому.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ.

1. Встановити і вдержувати письмовий зв'язок/де можливо й особистий/ між референтами МЖ/Провідниками Юнацтва ОУН/ безпосередньо залежних від себе інстанцій, як пр.:

Тереновий П. МЖ ↔ Обласний П.МЖ ↔ Район П.МЖ ↔ Стан. П.МЖ

Цей зв'язок мусить бути двосторонній, а не лише від вищої до нижчої інстанції.

2. Члени юнацького проводу кожної інстанції мусять бути навантажені спеціальними обов'язками, відповідно до вміння, особистого зацікавлення і досвіду. Виступаючи в характері референтів юнацького проводу, вони ведуть свою окрему ділянку праці, але тісно співпрацюють з своїм Провідником МЖ та разом з ним вони є співвідповідальні за діяльність проводу, склад якого творять. Для нормального процесу ведення оперативної роботи референти проводів юнацтва посередніх інстанцій мусять мати встановлений зв'язок до відносних референтів проводу вищої, а також і нижчої за свою інстанцію.

В цьому відношенні треба перевірити ситуацію зв'язків між референтами різних інстанцій, домогтися, де треба пов'язання, щоб усправнити дію юнацьких референтур згори до низу та активізувати роботу діяльністю усіх членів-референтів юнацького проводу, не лише самого Провідника МЖ, як подекуди було до тепер.

3. У складі Проводу Юнацтва діють:

Провідник,
Організаційний Референт,
Виховно-вишкільний Референт,
Господарчий Референт.

Це є найвужчий склад Проводу Юнацтва ОУН будьякої інстанції. Кожний член Проводу Юнацтва може сповняти по дві функції, але якщо знаходяться відповідні кандидати на членів Проводу, то поширити склад Проводу і назначити референтів для спец-завдань-акцій, для зовнішньої діяльності і інше.

4. У процесі своєї діяльності проводи юнацтва, а зокрема їхні організаційні референти мусять безперервно і серйозно займатися організуванням нових звен юнацтва ОУН із середовища українського доросту. Більшість членів юнацтва на сьогоднішній день є віку понад 20 років, а натомість дуже мало початківців, зн. тих, які є на 16 році життя. Великі, досі не використані можливості для організування юнацтва ОУН є на теренах Північної Америки, в Австралії та в Європі/Німеччина, Франція/. У порівнанні до громадського секторі, відповідно розбудовано юнацтво в Аргентині, де українська молодь морально здорова та горить українським патріотичним почуттям і прагненням активно служити українській справі. Терени супроти яких висловлено заввагу, що якслід не використали існуючих можливостей, приступлять негайно до розбудови мережі Юнацтва ОУН у всіх скупченнях українського громадянства, де існують оперативні клітини ОУН. Такого змісту директиви йдуть до юнацьких проводів протягом більше чим десять років, але результати є незначні. Біжучий, 1976 рік, хай стане переломовим в постановці юнацьких проводів до підготовки кандидатів і творення нових звен та розбудови юнацької організаційної мережі.

5. Щороку належить перевіряти членство Ю ОУН і тих, які дозріли організаційно і віком, переводити в сітку активу.

6. Провід юнацтва ОУН мусять мати кожночасно точний облік свого членства, знати, хто і де та в якому часі знаходиться. Коли член Юнацтва ОУН вибуває до другої місцевості на студії або працю, поробити старання, щоб був пов'язаний організаційно на новому місці. Це відноситься і до юнацтва, яке у якійсь цілі виїзджає на короткий чи довший період час за кордон до країн, де діє наша Організація. В цілі пов'язання користуватись "Супровідною листом до пов'язання", якої зразок є в цьому Бюлетеню. Не можна дальше толерувати такого стану, що Провід Ю ОУН того чи іншого щабля не може ніяк встановити дійсного стану свого членства чи дати інформацію, де його кадри знаходяться, коли і куди виїзджають? Облік юнацтва мусять бути точний, а коли наступають зміни/чисельний приріст чи упадок/, то відносно цього має бути точне пояснення. Тимбільше мусять бути ясність чи група, яку трактується як звено юнацтва є справді звеном оформленого юнацтва чи гурток в підготовці до Ю ОУН.

7. Про обов'язок звітувати за свою діяльність нагадували ми у всіх майже директивних обіжних письмах Проводам Юнацтва, але повного успіху ніколи не досягнули до тепер. Дуже зле, що бракує почуття обов'язку активові, якого завданням є прищеплювати це почуття обов'язку своїм вихованцям. Навчаючи організаційних прикмет і плекаючи характери юнацтва в дусі ідеалу члена ОУН потрібно активові юнацтва ОУН іспитувати себе, пізнавати свої недосконалості/а до таких належить брак обов'язковості, легковажність до вимог і доручень, тощо/ і вчасно ліквідувати їх. Зверталось увагу на потребу звітів з акцій в обороні України, з діяльності Проводів Юнацтва, з юнацьких вишкіль і таборів, але крім звітів про діяльність юнацьких проводів з деяких/не всіх/ теренів, нічого іншого за останніх кілька років/крім терену Канади/ не одержано. Дарма чекати відповіді з теренів на письма Головної Редакції МЖ, вислані в пильних справах. Таку "конспірацію мовчанки" треба змінити, вчасно давати відповіді на листи і дотримуватися встановлених реченців відносно ділового звітування.

ВИХОВНО-ВИШКІЛЬНІ СПРАВИ.

Порядком пригадки і доповнень заакцентуємо в цьому розділі найосновніші справи виховно-вишкільної діяльності на відтинку юнацтва ОУН, а саме:

а/ Систематичність сходин. Члени оформленого звена юнацтва ОУН мусять відбувати регулярно раз у два тижні виховно-вишкільні сходини. Сходини належить вести за поданим в правильнику пляном та за устійненим ритуалом/гляди Бюлетень МЖ, ч. 3 за 1975 р./ . В програмі сходин узгляднювати теоретичний і практичний вишкіл та готувати юнацтво до проб.

б/ Системи вишколів. Підготовчий вишкіл є призначений для кандидатів юнацтва ОУН/16 - 18 років/. Цей вишкіл ведеться насамперед в ідеологічному гуртку селектованого до юнацтва доросту на протязі одного чи півтора року. В тому часі зацікавлюється кандидатів справами організації, головню цікавими переказами з життя і діяльності провідних діячів ОУН і УПА, про чини і бойовиків ОУН, і т.д. А коли із ідеологічного гуртка вилонить виховник ОУН звено юнацтва, воно починає тоді основний трирічний вишкіл за програмою:

I-ий РІК/17 і пів - 18 і пів року життя/:

а/ Декалог, 12 Прикмет Українського Націоналіста і 44 Правил життя/3-6 сходин/

б/ Історія та ідеї Українського Націоналізму/3-6 сходин/

в/ Історія ОУН/3-6 сходин/.

г/ Внутрішньо-українські справи, справи зовнішньо-політичні - наше становище і завдання юнацтва/3-6/ сходин/.

З а в в а г а: Крім цього на сходинах юнацтва належить обговорити різні місцеві актуальні справи, зокрема такі,

які відносяться до проблем на українському молодецькому відтинку. Обов'язково інформувати юнацтво на кожних сходах про нові події в Україні та у зв'язку з ними, уплянувати спільно з юнацтвом якусь, відповідну дію або акцію.

II-ий РІК/18 і пів - 19 і пів року життя юнака/-чки/:

- а/ Визначні постаті ОУН/3-6 сходи/
- б/ Ідеологія Українського Націоналізму/3-6 сходи/
- в/ Постанови ВЗборів і Конференцій ОУН/3-6 сходи/
- г/ Пізнай ворога/різні аспекти/ - /3-6 сходи/.

Крім того на сходах юнацтва належить обговорювати різні актуальні місцеві справи, зокрема проблеми українського молодецького і чужинецького відтинків, як також інформувати юнацтво, подаючи йому все свіжі відомості з України та уплянувати спільно з ним різні, місцевого характеру дії-акції.

III-ій РІК/19 і пів - 20 і пів/21 років життя юнака/-чки/:

- а/ Постанови останнього з черги ВЗбору ОУН/3-6 сходи/
- б/ Повторення матеріалу I-го і II-го року/3-6 сходи/
- в/ Роля і завдання члена ОУН/3-6 сходи/
- г/ "Київ проти Москви" - протиставність двох світів. А також: Ситуація в Україні, Визвольні процеси українського народу.

Крім цього на сходах обговорювати актуальні справи на внутрішньо-українському відтинку, розвиток міжнародних відносин. Спеціальну увагу присвятити обговоренні форм і методів у нашій дії на зовнішньому відтинку і праці на допомогу Україні.

Обов'язкова лектура для юнацтва всіх трьох річників вишколу: Постанови ВЗ і Конференцій ОУН, "Визвольний Шлях", "Шлях Перемоги", "Гомін України", видання крайових авторів, як пр. "Більмо", "Серед снігів", "Замість останнього слова", "Собор у ристовані", "Вісники" і інші.

Великий виховний вплив на юнацтво матимуть спогади членів, або про членів ОУН, яких на нашому видавничому ринку є вже кілька цінних видань. З них на лектуру для юнацтва рекомендується: "Ідея і чин"/праця про Горнового/, "Коссак, Охримович, Тураш", "Шляхом легенди"/Б. Казанівський/, "В поході до волі"/М. Климишин/.

- в/ Ді й о в і с е м і н а р і - с и с т е м а в и ш к о л у в и х о в н и к і в і ч л е н і в ю н а ц ь к и х п р о в о д і в.

В другій частині Бюлетеню представлено систему вишколу для більш завансованого юнацтва та членів-молодих професіоналістів, включно з програмою двох семінарів. Систему цього вишколу підготувала референтура молодих професіоналістів і

буде його систематично вести. Юнацтво має розпрацьовану свою власну систему вишколу, але виявляється конечна потреба підняти рівень політичного знання і організаційних кваліфікацій молодого провідного активу юнацтва, головно членів юнацьких проводів і молодих виховників, які працюють у званнях юнацтва. Для них адоптуємо систему вишколу дійовими семінарами. На місцях, де діють дійові семінари, організовані з рамені референтури молодих професіоналістів, належить включити до них провідні і виховні кадри з мережі юнацтва ОУН, окремо для членів Теренового Проводу Ю ОУН, а окремо для обласних, районних, кущевих і станичних проводів. Де не організовано досі дійового семінару і немає в пляні референтури молодих професіоналістів його організувати, там проводи Юнацтва ОУН, спільно з проводами сітки активу зобов'язані зорганізувати дійові семінари власними спільними силами, користуючись програмою і матеріалами референтури молодих професіоналістів.

г/ Організаційні вишколи таборами і з іздами.

Для цього створювати або використовувати різні нагоди.

Найкраще було б організувати для селективного юнацтва ОУН чисто організаційні табори з різноманітною або спеціалізованою програмою, як ідеологічний вишкіл, військовознавство, спец-завдання, організаційних функціонерів - провідників та референтів проводу і т.п. Такого характеру організаційні табори/з різноманітною або спеціалізованою програмою/ були організовані проводами юнацтва в минулому з наявним успіхом. Табори можуть бути теренового чи обласного засягу, або й між-крайові чи міжконтинентальні.

З практичних взглядів/ зібрання деякого числа провідного активу і безкоштовности/ варто використовувати табори, організовані молодіжними організаціями/СУМ і Пласт/ для ведення на цих таборах організаційного вишколу/окремий час і місце/ з членами юнацтва, яке в даному таборі візьме участь.

В дальшій частині цього розділу подаємо теми, які варто приготувати для теоретичного вишколу юнацтва ОУН на організаційному, чи таборах молодіжних організацій. Де будуть відповідні інструкторські сили, додати до програми практичний вишкіл.

ЛІТНІЙ СЕМЕСТЕР УВУ І ВИСОКОШКІЛЬНІ КУРСИ УВУ -МЮНХЕН 1976 р.

Літом кожного року збирається в Мюнхені деяка кількість членів юнацтва ОУН, як учасники літнього семестру на УВУ, або як курсанти високошкільного курсу українознавства. Біжучого року/1976/ літом, прибуде на курси УВУ знов певна кількість курсантів, між якими будуть члени юнацтва ОУН. Для них організується, подібно, як і минулих років організаційний вишкіл, який відбуватиметься у вільний від курсів час. В цей час треба зібрати дані, хто і з якого терену зголошений на курси УВУ.

Для них виготовити супровідні листи до пов'язання в Мюнхені та переслати до канцелярії Головного Редактора найпізніше 3 тижні перед початком літнього семестру УВУ.

Літній семестер УВУ починається 1-го липня і триватиме до 30-го серпня 1976, а

Високошкільний курс українознавства триватиме від 19-го липня до 6-го серпня 1976 р.

Керівником Організаційного вишколу для курсантів УВУ-членів юнацтва ОУН назначується д. КАРМЕЛЮКА. Він підшукає викладачів для слідуєчих тем, які також належить використати в програмі організаційних чи молодіжних таборів:

ТЕМИ ВИШКОЛУ:

1. Формация українського народу, рання історія, фізичні і психічні властивості, культура.
2. Філософські основи українського націоналізму в перспективі світогляду: Сковорода, Шевченка, Лесі Українки, Франка, Міхновського, Донцова, Вассіяна, Липи, Княжинського.
3. Ідея держави: "Руська земля" - київський період держави, "Запорізька республіка" і "Гутманщина" - козацька доба. "Слов'янська федерація" - Кирило-методієвське Братство. "Гетьманська монархія" - Вячеслава Липинського, "Націократія" - Сціборського, "Чорноморська доктрина" - Ю. Липи. Підсвідомі та свідомі організовані вияви українського націоналізму.
4. Український націоналізм та його відношення до демократії, диктатури, лібералізму, соціалізму, інтернаціоналізму, троцькізму.
5. Рух спротиву в Україні: "Шестидесятники", "дисиденти", "нескорені", "одержимі". Аналіза та висновки двох форм боротьби: "легалістів"/на базі конституції ССРСР та ідеології комунізму-ленінізму/ та революціонерів/на базі самостійности українського народу і його державної незалежности/.
6. Громадський сектор української спільноти в діаспорі та його завершення - СКВУ.
7. Організації Визвольного Фронту та їх завершення в СУВФ.
8. Українські політичні партії на еміграції, їх програми та орієнтація в світлі ідеології та політики ОУН. Роль українського націоналіста в країнах діаспори.
9. Ідеологія та програма ОУН. Історія ОУН, УПА і УГВР.

10. Чи УСССР - українська держава? Чи УНР відзеркалює своїм складом боротьбу за державну незалежність і самостійність українського народу?

Підготовляючи вишкіл, вимагати від викладачів опрацювати тему на письмі, що буде використане в майбутньому, як матеріал для вишкোলів юнацтва на різних теренах.

ВИДАННЯ РЕДАКЦІЇ МЖ:

Заходами Головної Редакції МЖ від початку 1976 року видано для виховних потреб сітки юнацтва ОУН такі видання:

1. "Іди за мною!" - збірник - "Ідеї і правила Юнацтва ОУН". Видання є малого, кишенькового формату. Оказові примірники видання вислано на адреси Теренових Редакторів МЖ з заввагою, щоб подали замовлення, скільки примірників цієї книжечки вислати на якийсь терен, враховуючи, що "Іди за мною!" призначене для кожного юнака і юначки для особистого вжитку, після того як складає юнацьке приречення і переходить формально із кандидата в члени юнацтва ОУН. Належність за це видання покрийть Теренові Редакції МЖ і вирішать, як кошта виручити.

Користуючись вільним часом юнак/-чка повинні часто заглядати до книжечки, перечитувати і студіювати окремі розділи, щоб глибинно пізнати ідеї і систему ОУН, завдання та вимоги ОУН до юнацтва.

2. "Нарис Історії ОУН" - циклоstileве перевидання вишкільного матеріалу з призначенням як вишкільний матеріал для II-го і III-го року членів юнацтва ОУН.
3. Бюлетень МЖ ч. 4 - директивний матеріал для Проводів і Виховників Юнацтва ОУН.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЮНАЦТВА ПІД КУТОМ КРАЙОВИХ ПОТРЕБ

Діяльність під кутом Краю керує окрема референтура у проходах організаційної мережі. На звернення зі сторони цієї референтури про допомогу в праці, а зокрема молодими людьми з мережі МЖ, Проводи МЖ зобов'язані ці вимоги виконати. Крім того під кутом Крайових вимог треба вишколювати загал юнацтва. План такого вишколу, який реалізується на одному терені, подається як взірець тем вишколу під кутом крайових вимог, як слідує:

Основна загальна тема: СОВЕТОЗНАВСТВО

1. Загальні відомості: а/ Територія,
б/ Адміністративний поділ,
в/ Партія, її структура, члени
г/ Уряд

2. Коротка історія партії: Прихід до влади комуністів; Творення ССРСР; Процеси в національних республіках; Ленін-Сталін-Маленков-Хрущов-Брежнев-Косигін.
3. Внутрішня політика ССРСР: Національна політика, економіка, школи, виховання, парт-освіта: пропаганда, література, церква, колгоспи, радгоспи, індустрія.
4. Зовнішня політика ССРСР: ЗДА, Південна Америка, Азія, Африка, Близький Схід, Європа, НАТО і поодинокі європейські країни.
5. Важливіші організації партійного і державного апарату ССРСР:
 - а/ Комітет Державної Безпеки/КГБ/
 - б/ Міністерство внутрішнього порядку/М.В.Д./
 - в/ Армія: загальні відомості про сов. армію і нові роди зброї: десантні, ракетні, летунські і фльоти.
 - г/ Пограничні війська.
 - г/ Піввійськові організації: охорона ССРСР, ДОСААФ, юний друг.
6. Профспілки: спілка письменників, журналістів, мистців; комітету миру, культурних зв'язків і інше.
7. Розвідка і протирозвідка: а/ схема, діяльність, методи і т.д. КГБ - практика в різних країнах, дезінформація.
8. Наша практична діяльність: ведення справ, боротьба з агентурою.
9. Слідство і допит: методи слідства, енвігіляція, зібрання матеріалу, співробітники, нурки.
10. Конспірація: в підпільній роботі, в краю, на еміграції.
11. Російські політичні партії на еміграції: НТС, монархісти, СБОРН-власівці, - їх концепції, політична діяльність.
12. Польська еміграція: - прокомуністична "Згода; еміграційний уряд.
13. Просоветські організації на еміграції: легальні організації, церква, товариства культурних зв'язків.
14. Як вести розмови з сов. громадянами на чужині і в ССРСР.

Треба сподіватися, що керівники цього вишколу постараються, щоби доповідачі опрацювали свої теми на письмі для вжитку для Юнацтва ОУН.

НАШІ ЧЕРГОВІ АКЦІЇ:

В другій частині.Бюлетеню ч. 4. є обширний директивний від Головного Проводу ОУН матеріал у справах акцій в обороні України і українських культурних та зокрема політичних в'язнів. Зі становищем Проводу та його поглядами: належить запізнати все членство юнацтва ОУН на найближчих сходах звен.

В загальному Проводи і все юнацтво ОУН, розпочнуть ново голосну і широку акцію в обороні Юрія Шухевича, сина легендарного командира УПА сл. п. Романа Шухевича-Чупринки. Це відноситься як доручення Проводу Юнацтва ОУН до Проводів і членства юнацтва ОУН усіх теренів. Усі проби юнацтва мусять йти під кутом індивідуальних акцій протесту проти переслідування Юрія Шухевича. В його обороні ініціювати демонстративні акції місцевого характеру, а також організувати, або ініціювати теренову маніфестацію з пляном відповідних акцій в кожній країні. Акції в обороні Юрія Шухевича біжучого року, мусять бути масовіші і голосніші як добре організовані акції в його обороні кільканадцять років тому. Цьогорічні акції уплянувати спільно з проводами сітки активу і включити до них масово українську організовану молодь. Варто б заініціювати з організаціями молоді спеціальний комітет оборони Юрія ШУХЕВИЧА.

У річницю ганебного Емського указу юнацтво європейських країн переведе відповідну акцію в місяці червні в місті ЕМС в Німеччині. Ініціативу в цьому проявить Провід Юнацтва Німеччини, уложить відповідний плян і вкаже, як інші європейські країни могли б йому допомогти в його реалізації.

В пов'язані з річницею Крут і датою відзначення прав людини, підготовляти на місяць грудень 1976 р. з того приводу акції-голодівки для вияву нашої солідаризації з голодівкою в'язнів, яка щороку проходить.

ФІНАНСОВІ СПРАВИ:

Пригадується, що кожний член Юнацтва ОУН зобов'язаний платити членську вкладку. Річна членська вкладка юнака/-чки, яку вплачується на святочних сходах юнацтва з нагоди річниці Крут, виносить: 2 ам. дол. в країнах: ЗСА, Канаді, Австралії; 1 анг. фунт, або рівновартіст в Європі; 1 ам. дол. в Південній Америці.

З дружнім привітом,

Слава Україні!

З. ЯРОПОЛК
Головний Редактор МЖ

ЗРАЗКОВА ФОРМА

ТЕРЕН І ОБЛАСТЬ: _____

СУПРОВІДНА ЛИСТА ДО ПОВ'ЯЗАННЯ МЖ

Прізвище та ім'я:

Організаційне ім'я:

Домашня адреса:

.....

Нова/тимчасова або постійна/ адреса:

.....

Дата народження:, Дата вступу до МЖ:

Яку функцію сповняє в МЖ:

До якої української молодечої організації належить?

.....

Які функції в цій організації виконує?

.....

Опінія зверхника:

.....

Кличка до пов'язання:

Дата вибуття з клітини:

Постій, 19....

Слава Україні!

/-----/
Референт МЖ

=====

Слава Україні!

Друже/Подруго

До Вас зголоситься на слідуючу кличку:
людина з сітки МЖ в цілі пов'язання Вас з МЖ на новому міс-
ці побуту. З хвилиною пов'язання Ви приматимете доручення
від нового зверхника, з яким ця людина Вас пов'яже.

Дата:

/-----/
Референт МЖ

РІЧНОГО ЗВІТУ

ПРО ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ СТАН ЮНАЦТВА ОУН В СТАНИЦІ, КУЩІ, РАЙОНІ, ОБЛАСТІ І ТЕРЕНІ.

НАЗВА І ЯКОЇ ІНСТАНЦІЇ КЛІТИНА:

I. Юнацтво до 21-го року життя:

- Членів Ю ОУН зі зложеним юнацьким приреченням -
- Членів Ю ОУН в підготовці до юнаць. приречення -
- Звен:, Членів Юнаків:
- Членів Юначок:

II. Юнацтво понад 21 років життя:

- Членів Ю ОУН зі зложеним юнацьким приреченням -
- Членів Ю ОУН в підготовці до юнаць. приречення -
- Звен:, Членів Юнаків:
- Членів Юначок:

III. Організаційні переводи:

- Біжучого/за звітний рік/ року склали присягу і вступили у членство активу ОУН членів Ю ОУН.

IV. Основні дані організаційної клітини/стан., к. рай. обл. т./:

..... чи має Провід: -----
/якого шабля клітина/ /так - ні/

- Як чисельний склад Проводу:

- Чи референт Юнацтва входить в склад Проводу активу: -----
/так - ні/

- Звена переводять організаційні сходи: -----
/так - ні/

- Як часто відбувається засідання Проводу?

- Юнацтво за інспірацією Проводу зорганізувало і перевело такі проекти, акції та виконало працю/назвати і коротко описати/: -----

V. Праця в підготовці поповнення кадрів Юнацтва:

- намічено до Юнацтва ОУН нових кандидатів: -----
/число/
- З ними відбуваються сходини: -----
/так - ні/
- Члени сітки активу допомагають нам в цій праці:
/-----/
/так - ні/

VI. Р і з н е:

- Члени Ю ОУН платять членську вкладку: -----
/так - ні/
- Молоді члени активу, які працюють в мережі
юнацтва ОУН платять членську вкладку: -----
/так - ні/
- Якщо ні, то чому?/відповідати на обидва питання/:

- Одержуємо матеріали:
 - а/ Бюлетень Проводу ОУН примірників,
 - б/ Бюлетень Проводу Ю ОУН примірн.
- На майбутнє збільшуємо замовлення на:
 - а/ Бюлетень Проводу ОУН на примірників.
 - б/ Бюлетень Проводу Ю ОУН на примірників.

VII. Завваги і побажання до вищого проводу:/від Провідника клі-
тини та його референтів:

/Дата/

/-----/
Референт МЖ

ДИРЕКТИВИ ГОЛОВНОГО ПРОВІДУ ОУН ПО ЛІНІЇ МЖ
/Бюлетень Проводу ОУН ч. 16, 1976 р./

Читаючи Бюлетень Проводу ОУН ч. 16, 1976 р., проводи й актив ОУН напевно звернуть увагу на це, що відносно багато сторінок присвячено в ньому справам молоді і Юнацтва ОУН. Не має сумніву, що провідний актив Юнацтва ОУН знайде в Бюлетені Проводу ОУН цілий ряд вимог і директив, які зобов'язують його та які вказують на особливу увагу Головного Проводу ОУН для справ Юнацтва ОУН. З одної сторони йде натиск на провідні кадри активу, щоб сприяв, цікавився, контролював і допомагав проводам Юнацтва ОУН у їхній праці над вихованням молоді зміни для ОУН, а з другої сторони заакцентовано потребу оживити, поширити і поглибити працю в клітинах юнацтва цілої мережі МЖ. Знаємо добре і цього свідомий Провід ОУН, що справи Юнацтва ОУН не є в такому стані з якого можна б радіти і тому радимо прийняти до уваги директиви Проводу ОУН, які у формі витягів з Бюлетеню Проводу передаємо активові МЖ у змісті цього розділу, як слідує:

К а д р и ОУН

Наша сила - в наших кадрах, і тому необхідні не тільки збереження організаційної сітки на всіх теренах нашої дії, а й відповідне її вдосконалення, постійна її розбудова, що великою мірою залежить від нових ідейних членів, якими мусимо поповнювати наші ряди. Але головна наша увага має бути звернена не на їх кількість, а на якість - на їхні особисті та національні прикмети. Готування нових кадрів, кандидатів у члени, зокрема з-поміж юнацтва, - завдання, яке вимагає не лише відповідних зусиль, а й відповідної контролю. Тому необхідно перевіряти та вдосконалювати систему виховання і підготовки юнацтва ОУН, а одночасно збільшувати і відмолоджувати провідні кадри Організації, проводи юнацтва і молодіжних організацій, вирощувати молоду націоналістичну еліту з її власним проводом, що має стати складовою частиною проводів організаційних клітин різного ступеня.

З а в д а н н я щ о д о К р а ю

Провід і відповідна кількість провідного активу/а в тому й активу юнацтва ОУН/ мусять у першу чергу зосереджувати свої зусилля на тих завданнях Організації, які мають безпосереднє відношення до визвольної боротьби в Україні, до політичної акції за кордоном та до всебічної плянної і послідовної визвольної дії.

Всебічне ідейне озброювання української спільноти, а в першу чергу наших кадрів - кожночасна конфронтація ідейно-політичної проблематики за кордоном з актуальним життям і боротьбою в Україні: поглиблювання і перевірювання засад і метод

виховання молодого покоління, зокрема юнацтва ОУН, виготовлювання ідейно-політичних та загально-вишкільних матеріалів, пов'язаних із визвольною боротьбою на Рідних Землях. Все це - складові елементи найголовніших завдань.

В інтересі визвольної боротьби українського народу на рідних землях треба постійно поширювати й поглиблювати протиросійський і протикомуністичний фронт у західному світі, мобілізувати прихильників нашої визвольної політики за кордоном, умащувати нашу зовнішньо-політичну дію в обороні України, концентрувати сили і засоби на боротьбу з ворогом і в світовому розмірі всебічно розгорнути культурно-політичний фронт у постійній конфронтації з таким же фронтом в Україні.

Наші акції в обороні України, українських політв'язнів, борців за її волю і державність, діячів і працівників української культури, - необхідно не тільки систематично продовжувати й розгорнути, а й вдосконалювати відповідними методами.

Одночасно треба приготувати Організацію і її кадри/а в тому і юнацтво ОУН/ до дії в особливих закордонних умовах, що можуть виникнути в наслідок політичної капітуляції західних держав, договорів з Москвою за ціну т. зв. мирного співжиття та економічної, технологічної і політичної співпраці світових надпотуг, а також все більшої активізації у західних країнах лівих підривних терористичних груп, дія яких інспірована Москвою і може бути використана проти нас, щоб зліквідувати український самостійницький рух за кордоном, зокрема ОУН.

Під тим кутом належить вести діяльність мережею юнацтва ОУН і відповідно до цього підготовлювати юнацькі кадри.

З а в д а н н я ш о д о м о л о д і і ю н а ц т в а

Підтверджуючи важливість справ молоді й юнацтва ОУН, з окремою увагою до молоді в Україні, 5-ий Великий Збір закликає весь членський актив до поживлення організаційної роботи, виховних і вишкільних завдань на відтинку Юнацтва ОУН у вільному світі.

5-ий Великий Збір вважає за необхідне систематично вести освідомлюючу національну політичну працю серед тих груп молодшого покоління, які в чужих школах та університетах підпали під вплив неомарксизму, соціалізму, анархізму, й поширюють різні ворожі або утопійні концепції між українськими людьми, нехтуючи національними аспіраціями нескореної України та її попередніх і сучасних борців-героїв.

ж ж ж

Заклик ВЗ до членського активу належить використати для розвитку і скріплення сектору юнацтва ОУН.

Освідомлюючу роботу серед груп молодшого покоління мусять вести в першу чергу члени юнацтва ОУН.

З о в н і ш н ь о - п о л і т и ч н і з а в д а н н я :
/які відносяться також і до юнацтва/

- скріплювати акцію серед церковних чужинецьких кіл проти сучасної політики Ватикану і мобілізувати прихильні нам кола для створення Українського Католицького Патріархату;

- широко роз'яснювати згубність для Заходу політики т. зв. відпруження, яка легковажить той факт, що Москва цю політику використовує виключно для поширення своїх впливів у всьому світі;

- впливати на молодь чужих середовищ, щоб і вона захищала наші ідеї і мобілізувала в їх обороні ширші кола молоді вільних народів для проникання в країни, опановані комуністами;

- в плані продовжування організацій світового протиросійського і протикомуністичного фронту, розбудовувати фронт молоді АБН та осередки співпраці між різними національностями;

- вживати відповідних заходів для того, щоб на форумі ОН окремі держави підносили справу російського імперіялізму, поневолення України і русифікації.

ж ж ж

ВИШКОЛИ І ДІЯ

З а г а л ь н і с т в е р д ж е н н я

Ідео-політичний вишкіл юнацтва і молодих кадрів/студентів, молодих професіоналістів і ін./ мусить іти в парі з конкретною акцією, при допомозі якої засвоюване знання можна б. бодай частково застосовувати на ділі. При чому, і рівночасно, конкретна акція повинна бути тим головним середником вишколу. Вишкіл юнацтва і молодих кадрів Організації не повинен бути ще одним "курсом українознавства" чи сумісськими або пластовими "сходинами". Ті заняття повинні мати відмінний характер. Організація мусить органічно від-усуспільнюватися, щоб оминати небезпеки дійового і ділового паралічу в майбутньому. Цей процес повинен проходити на всіх щаблях Організації, спеціально щодо нових кадрів.

/Вислів "від-усуспільнення", очевидно, не означає, що члени Організації не повинні брати участі і провадити політично-громадської роботи, чи керувати громадським життям громади. Йдеться тут виключно про те, що Організація і її членство повинні задержувати чи відзискувати свій таємний, незалежний характер і не підпадати процесові "легалізації", зумовленому до великої міри еміграційними обставинами/.

Всі сектори і референтури Організації можуть і повинні.

використовувати юнацтво і молоді кадри для конкретної праці, виконання певних доручень тощо, згідно із зацікавленням чи здібностями даного юнака/чки/ і молодого члена. Таким способом прийде до органічного і систематичного поповнювання рядів Організації. Творити юнацькі звена згідно з ділянками зацікавлення юнацтва і молоді, які були б в якийсь спосіб ділово пов'язані з відповідною референтурою свого зацікавлення.

Практика показала, що є мильно уважати, що одна чи друга референтура сама "випродукує" наскрізь "готових" членів Організації. Фактично ціла Організація/при допомозі своєї діяльності і структури, себто праці референтур/, є відповідальна за остаточне ідео-політичне і ділове оформлення свого членства при допомозі постійної чинності механізму притягування і активізації людей в роботі, з відповідальностями пропорційно до калібру даної особи. Остаточне вироблення, завершення і поліпшення/а на останнє немає границь/ - прийде при праці, обов'язках, відчутті відповідальності і /так!/ робленні помилок тут і там. Бездоганність у завершенню юнацтва чи молодих кадрів мусить бути тільки в поглядах на принципові справи, на яких є побудована Організація, - але рівночасно мусить бути досить місця для многогранного, але здисциплінованого вияву ініціативи в діяльності у практичному аспекті - у формах і методах праці.

Референтури відповідальні за вишколи/юнацтво, студенти, молоді професіоналісти/ та люди, які стоять близько тих молодих людей, повинні рекомендувати тих нових членів з точки зору ділової ефективності, себто - до якої праці вони надаються і яка їхня виконність. Це є потрібне для того, щоб уникати випадків, де люди попадають на завдання, на які вони з різних причин не надаються.

Повне членство в Організації теж повинно бути зумовлене успішним заплануванням, участю і переведенням якоїсь акції, чи виконанням якогось обов'язку/організаційного, політичного, чи громадського характеру/. Кожний член юнацтва, чи "член" молодих кадрів, мусить перейти якийсь тест - пробу, згідно зі своїми зацікавленнями і здібностями.

До плану вишколів і дії молодих кадрів

Тому що живемо в добі ідео-політичних конфліктів, які ділять світ на "бльоки", перекроюють народи, спільноти, а часто і ділять родини, - є konieczністю встановити на систематичній базі ідео-політичний вишкіл для молодих кадрів, які в щоденному житті/в школах, університетах, на роботі, а то й в українській громаді/ зустрічаються безпосередньо з противними або ворожими елементами чи ідеями. Цей вишкіл, щоби бути ефективним, мусить бути ідео-політично-дійовим/як це ми вже зазначили вище/, себто брати під увагу в першу міру сучасну ситуацію і потреби. Ситуація в Україні і оборона України і українських політв'язнів повинні бути тим вишкільним

катализатором.

Такий вишкіл міг би відбуватися за посередництвом: а/"дійових семінарів", б/публікацій, в/ безпосередніх акцій, г/ таборів.

Ад а/: "Дійові семінари", при допомозі яких учасники ознайомлювались би з творами Нескорених та з ситуацією в Україні в першу чергу; з ідеологією націоналізму як рушійною силою модерної і сучасної історії людства; з історією українських визвольних рухів, починаючи від сучасних процесів в Україні, йдучи через добу УВО-ОУН-УПА і т. п., по можності аж до доби Хмельницького. Себто - розглядати історію України з точки зору не "стандартної історії, але радше як історії української революційно-визвольної боротьби. Відносно ідеологічного вишколу в питаннях націоналізму, кінечним є починати від Є. Сверстюка, В. Мороза й других, і поступенно посуватись взад аж до Шевченка. Починати з актуального, бо це найшвидше сприймається.

Певна кількість часу повинна бути присвячена питанням української зовнішньої політики у відношенні до світової ситуації і внутрішньої ситуації в країнах нашого поселення по відношенні уряду до нашої справи, далі йшли б інформації про діяльність комуністичних чи комунізуючих груп у тих країнах тощо.

Мінімальні кваліфікації для учасників таких "дійових семінарів" повинні бути: учасники, які бодай кінчають чи вже закінчили середню освіту; виявили зацікавлення українською політичною проблематикою; є готові дати певний вклад праці. До учасників треба підходити із селективної точки зору, щоб оминати витрату часу намарно на людей, які до тих питань не мають відношення або нахилу. Йдеться тут про якість учасників, а не скількість.

Праця під час "семінару" повинна бути унапрямувана чи керована особою/віково, очевидно, зближеною до решти учасників/, якої звання в тих ділянках є бодай глибше ніж решти учасників.

"Семінари" повинні відбуватися у свобідній атмосфері при допомозі дискусій, узгляднення ініціативи членів "семінару", а не "викладів", з тим, очевидно, що учасники приходять на зайняття ознайомившись перед тим з матеріалом призначеним до обговорення.

Докладна програма "семінарів" є тепер в стадії опрацювання і буде поступенно застосовувана. Залучуємо матеріал для обговорення на першому такому "дійовому семінарі". Треба стреміти, щоб кожне таке зайняття мало теоретичний і практичний аспекти.

ж ж ж

Участь в "дійових семінарах" з мережі юнацтва ОУН зобов'язані брати, починаючи від зенових, всі молоді члени активу юнацтва ОУН/провідники і референти клітин та виховники/.

Ад б/ Видання. Як конкретне застосування знань набутих при помочі таких "дійових семінарів", матеріяли зібрані з кожного із тих "семінарів", повинні бути опрацьовані і видавані для користування вишкільними чинниками. Цією справою повинна би зайнятися ця група, яка бере участь в такому семінарі.

Другим застосуванням знань є видавання англо-чи іншо-мовної газетки/цією ж групою/ для дарового поширювання по університетах. Тираж газетки повинен бути масовий. Газетка розрахована на англomовні країни нашого поселення, тому було б добре, якби вона могла появлятися раз у місяць впродовж академічного року/яких 8 чисел/. Про еспано- і німецько-мовні версії цієї газетки повинні би подбати відповідні терени. Така газетка в еспанській мові є konieczністю. В редакції/як кореспонденти, співпрацівники тощо/ повинні би бути молоді люди з різних теренів, хоча осідок і гро людей, з технічних причин, мусіли б бути в одному місці.

В такій газетці переважали б матеріяли українського самвидаву і про ситуацію в Україні, інформації про оборонні акції українських політв"язнів, короткі редакційні статті до якоїсь поточної важливої справи, демаскування ворожих дій і впливів на терені особливо університетів чи даної країни, тощо; можливо рецензії на корисні нам книжки. Назва такої газетки ще не установлена. Якість газетки мусить бути висока, бо йдеться про університетську публіку, і тому треба буде взяти відповідний підхід і до її вигляду.

Ад в/ Безпосередні акції. Це є третя форма застосовування знань. Тут йдеться про безпосередні форми практичного вишколу, які впливатимуть з праці "дійових семінарів" - в основному різні форми акцій оборони українських політв"язнів/про яких буде мова на даних семінарах;/ організування оборонної діяльності по школах, університетах, на роботі, тощо; брати участь у праці Комітетів Оборони і впливати своєю активністю і знанням на хід праці цих Комітетів; різні форми протиакцій проти ворожих груп на даному терені, і т. д.

Ад г/ Табори. Є konieczним бодай раз у рік відбувати організаційні вишкільні табори для молодих кадрів. Програма повинна би включати різні аспекти практичного і ідео-політичного характеру. Табори могли б бути міжтеренові, з метою заощадження людських і матеріяльних ресурсів з одного боку, а з другого - це дало б можливість корисної виміни між молодими кадрами різних теренів. Учасники таких таборів повинні бути добирані індивідуально на дуже строгій селективній базі, бо з тих учасників повинні виловлюватися провідні елементи для Організації. Рівнож тут повинні бути застосовувані на правду строгі засади конспірації, не тільки щодо самого такого табору як "інституції" чи засобу вишколу, але між самими учасниками також. Це саме відносилось б і до дисципліни.

Висновок: ці всі чотири аспекти ідеологічно-дійового вишколу повинні бути інтегровані, тобто - творити одну цілість.

ДО ПРОБЛЕМИ ЛІВІЗНИ.

Насамперед треба ствердити, що більшість "ліваків" серед української молоді і студентства, як також і серед молоді на Заході, фліртують з марксизмом і троцькізмом, або з якимсь неокресленим "лівим лібералізмом". Назагал, їхнє наставлення є анти-советське, хоча/і тут якраз корінь лиха/, вважають, що поневолювачем є "советська многонціональна бюрократія", а не Росія як політичне тіло. Себто - намагаються "аналізувати" ССРСР з точки зору "клясовости" а-ля Маркс. Для них - "советська бюрократія зрадила революцію" і т.п. Страшна плутанина, ігнорація, яку підсилюють кілька агітаторів, а решта повторює їхні слогани, бо самі нічого не знають і не читають.

З метою поборювання цього явища треба проводити подвійного типу роботу - також у площині і вивчення проблеми і в практичній дії.

а/ Потрібно вивчати проблему "лівизни", бо щоб з нею ефективно боротися, треба мати рівнож певний запас знання. Мало тільки ствердити, що Ленін, Троцький і ко. були злочинцями відносно українського і інших поневолених народів, - треба також, щоб наші молоді кадри знали настільки фактів про них, щоб вони самі не могли підпасти під ворожі впливи і могли б піти в наступ. Себто, треба вивчати також ворога і теорії і в практиці, щоб ефективно протиставитися йому і ним збаламученим людям. Для такого "теоретичного" вишколу є подостатком матеріалу і його треба використати, напр.: масовий збірник про Леніна і Троцького п. н. "Де Троцькі Пейперс", повний збірник ділової кореспонденції між Леніном і Троцьким в роках 1917-1921, себто за всі роки революції, боротьби проти України. Ці матеріали знаменито розкривають правдиве обличчя цих двох імперіялістів, і т.д. Це теж повинно бути включене у програми вишкোলів.

б/ Крім потрібного вишколу в тій матерії, мусить багатократно посилитися діяльність нашого юнацтва і молодих кадрів взагалі в організованому українському студентському житті, особливо в СУСК, СУСТА. Без того буде неможливо неутралізувати лівизну, яка тут і там проявляється/напр. газета СУСК - "Студент"/. Юнацтво і молоді кадри повинні не тільки виявляти діяльність у середовищі ОУВФ, але мусять іти теж на громадську і політичну роботу поза рамками ОУВФ.

Для юнацтва і молодих кадрів, які є по університетах/спеціально!/, організаційне доручення-наказ, що вони мусять активізуватися в українському студентському русі, вибиватися на пости, входити в редакції студентських видань, брати у свої руки студентські клуби, пробиватися своєю діяльністю до управ

крайових організацій, тощо. Рівнож повинні організувати серії докладів, які правильно навітлювали б рух опору і ситуацію в Україні і в ССРСР.

Дурман марксизму-троцькізму кидається тут і там серед студентства, бо нас є абсолютно замало там, де нас треба на тім відтинку, а студентський загал не має альтернативи, на яку міг би орієнтуватися. Так сталося із СУСК-ом, хоча загал студентства є добрий і більш менш пасивний. Доти, доки там були наші люди або наші прихильники, то скандалів не було. Але на жаль, на місце "старих" студентів не прийшла достатньо чисельна молода студентська зміна, що й використало кількох агітаторів, вскакуючи у витворену порожнечу.

Тому що справа фактично є простою, на це є один лік, щоб неутралізувати цю свідому чи по-часті й не-свідому диверсію на терені українського організованого студентства і молоді взагалі, а саме, зактивізувати на тому відтинку відповідно підшкolenих юнаків/-чок/, наших студентів.

МАТЕРІЯЛ НА СЕМІНАРІ

I-ша ТЕМА: - "Ситуація в Україні і Роль Української Організованої молоді в Діяспорі".

Ситуація в Україні.

1. Модерну історію української нації можна теж розглядати як довгий ланцюг визвольних воєн, революцій та рухів спротиву.
2. Сучасний рух опору в Україні виріс на підґрунті і традиціях своїх попередників, що сягає до Шевченка, а то й далше, в гліб української історії.
3. Хоча всі ці визвольні рухи різнилися в засобах праці, тактиці тощо, їхнім спільним знаменником були і є основні цілі: спротив русифікації і нищенню української культури, відновлення української державности, припинення надуживань окупаційною владою, національні і людські права, тощо.
4. Визвольний націоналізм як рушійна сила сучасних історичних процесів у світі.

Форми сучасного руху опору в Україні:

- 1/ Організовані групи,
- 2/ "Самвидав",
- 3/ Демонстративні виступи,
- 4/ "Легальний" спротив,
- 5/ Радикальні акції.

Членство руху опору:

1. Члени різних професій,
2. 70% з вищою освітою,

3. Селяни і робітники,
4. Вік членів руху опору /20 - 45 років.,
5. Члени КПСС, інше.

Програмові питання руху опору:

- 1/ Відділення України від ССРСР,
- 2/ Відновлення Української держави,
- 3/ Ідеологічні питання: націоналізм, традиціоналізм, соціалізм, і т.п.

З а к л ю ч е н н я:

Роль української зорганізованої молоді у діяспорі

1. Українська національно-свідома діяспора як невід'ємна частина руху опору в Україні. Приклади з українського визвольного руху/ів/ у минулому /і сучасному/ та з боротьби інших народів.

2. Принцип "акція - реакція" в механізмі руху опору, окупаційної влади, і нашої ролі в діяспорі відносно руху опору в Україні.

3. Роль інформації, "мідія" і масових публічних акцій. Не-українська і українська публіка. Наш активізм і активізація інших.

4. Плянування, переведення і послідовність у нашій діяльності відносно руху опору.

Форми діяльності і акцій:

- 1/ ознайомлення з рухом опору/матеріали, автори, в'язні тощо/;
- 2/ виготовлення і поширювання матеріалів/у школі, на праці/;
- 3/ включування у діяльність товаришів і знайомих з українського і неукраїнського середовищ;
- 4/ демонстрації, маніфестації, віча;
- 5/ "Листи до редакції" в англо-, франко- і іншо-мовній пресі;
- 6/ включення тематики руху опору у свою програму навчання в школі чи на університеті;
- 7/ акція оборони Юрія Шухевича;
- 8/ акція оборони Валентина Мороза і інших українських політв'язнів.

II-га ТЕМА: - "Сучасний рух опору в Україні на тлі українських визвольних процесів".

Від самого упадку середньовічної української держави, історію України можна/і потрібно/ теж наświetлювати з перспективи визвольного процесу проти окупанта, проти політичного, соціально-економічного, культурного та релігійного поневолення

поневолення чужинцями та їхніми коляборантами, не виключаючи і тих з українського роду.

Історичні процеси і послідовна визвольна діяльність української нації зуміли вилімінувати за останніх 500 років кілька важливих суперників України, а саме: Туреччину і Татарчину в минулому, Австро-Угорщину, Німеччину і Польщу у XX-му столітті. Залишилась найбільша загроза - Росія.

Рівнож треба ствердити, що за весь час своєї модерної історії, Україна не проводила агресорської політики чи воєн супроти сусідних народів, навіть у періоді своєї державности чи мілітарної спроможности/козацька Україна, УНР/.

Жодний історичний період чи подія не є ізольованим явищем, а радше етапом/більшим чи меншим/ в історичному процесі: сучасне базується на минулому, а майбутнє на сучасному. Розглядаючи історію української нації за останніх 500 років, як один довгий і ще незакінчений визвольний процес, відразу можна завважити, що цей процес відбувається циклями, в яких знаходимо три головні етапи:

- 1/ Рух Опору/який в певних циклях може виказувати т. зв. фазу: а/ "дисидентську", а відтак б/перед-революційну/;
- 2/ Революційний етап,
- 3/ Визвольна війна.

1. а/ Рух опору/"дисидентська фаза"/: в цій фазі характерним є усвідомлювання стану, в якому знаходиться країна, і реакція на несправедливість та надужиття окупаційною владою/себто т. зв. "розмороження"/. Діяльність у цій фазі звужується переважно до т.зв. "легалних рамців" /відклик до "конституції", "законів" тощо/.
- б/ Рух опору/перед-революційна фаза/: характеризується тотальним розчаруванням "легалною діяльністю" і відкиненням окупаційної системи і дійсности. Рівночасно приходить шукання власної АЛЬТЕРНАТИВИ до окупаційного режиму і дійсности, скристалізування цієї АЛЬТЕРНАТИВИ. Як АЛЬТЕРНАТИВА, так і спосіб діяння стають вповні ЛЕГАЛЬНИМИ з точки зору українських інтересів, тоді як окупаційна система і її діяння стають НЕЛЕГАЛЬНИМИ і через те призначені на знищення найбільш ефективним способом, себто революцією і визвольною війною, вповні відкидаючи "еволюцію до кращого" окупаційної системи.
2. Революційний етап: завершення перед-революційної фази етапу руху опору встановленням згаданої АЛЬТЕРНАТИВИ та її остаточного закріплення у всіх ділянках життя країни.
3. Етап визвольної боротьби: мобілізація всіх національних сил і ресурсів для відкритої війни проти окупанта в обороні революційного акту встановлення АЛЬТЕРНАТИВИ - себто української держави.

Дальше подаємо загальний поділ української історії на визвольні цикли за останніх 500 років:

I/ 15-18 століття: Козацька Україна.

1. Рух опору: фермент серед закріпаченого населення і серед певних кругів української провідної верстви проти натиску Польщі на всі ділянки життя в Україні. Поява козаків і формування Запорізької Січі як АЛЬТЕРНАТИВИ. Ключева роля кобзарів як носіїв ідеї опору.
2. Революція: селянські і козацькі повстання, завершені Б. Хмельницьким із встановленням АЛЬТЕРНАТИВИ, себто Української Козацької Держави.
3. Визвольна війна: переможна всенародня війна проти Польщі і її союзників за закріплення кордонів і української влади.
Продовження воєн проти Польщі, Московщини і Турко-Татарщини в обороні Української Козацької Держави, аж до кінця 18-го століття.

II/ 19-20 століття: Українська Народня Республіка.
Гетьманська Держава.

1. Рух опору: на тлі недавнього історичного минулого і подій в Європі: Шевченко, Кирило-Методіївське Братство, студентські громади, "Руська трійця", "Весна Народів". Радикалізація українських провідних кіл /Революційна Українська Партія/ і українських мас; революційна діяльність при участі студентів.
2. Революція: масові повстання селянства. Воєнні роки /1914-1918/ - поява українських військових формацій та завершення революції з відновленням української держави/1917-1921 рр./.
3. Визвольна війна/1918-1921 рр./ - закінчена невдачею.

III/ 1921 - 1956 рр.

1. Рух опору: цей цикл розпочався вже заавансованою перед-революційною фазою/1921-1939 рр./ . Діяльність УВО-ОУН, кооперативний рух, економічний бойкот Польщі на З.У.З.; СВУ-СУМ, повстанські дії і селянські повстання на С. У. З.
2. Революція: 1939 р.: проголошення самостійної Карпатської України;
1941 р.: Відновлення Української Держави;
1944 р.: УГВР - підпільний уряд України.
3. Визвольна війна: Карпатська січ у війні проти мадярів в обороні Карпатської України/1939 р./ . Війна

ОУН-УПА проти Німеччини, а відтак проти ССРСР, комуністичної Польщі, і Чехо-Словацьчини/1942-1953 рр./.

IV/ 1956 - рр.: Сучасний цикл.

1. Рух опору: фази "дисидентства" і перед-революційности.

Із поданих циклів можна завважити, що українські визвольні процеси проходять чимраз більш прискореними темпами і з чимраз більшою напругою. Але, незважаючи на історичний період і тогочасні методи визвольної діяльності, - всі циклі виявляють ті самі основні прикмети. З тим, очевидно, що в найновіших часах стадія "руху опору"/себто "дозрівання" самої революції/була дуже короткою, в чому "дисидентська" стадія майже взагалі не існувала. Це, очевидно, з огляду на скристалізовану історичним досвідом національну свідомість і прискорений розвиток світових подій у 20 сторіччі.

Треба відмітити, що кожний визвольний цикл мав свій початок у природній реакції проти надужиття чужинцями, і еволюціонував до успішної/або не-успішної/ революційної спроби встановити незалежне національне державне життя для української нації, себто українську АЛЬТЕРНАТИВУ.

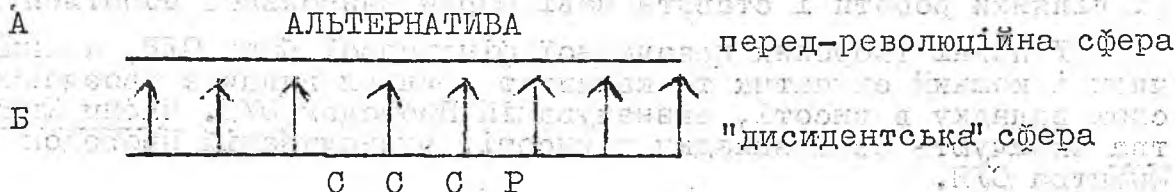
Зерна української АЛЬТЕРНАТИВИ українці завжди знаходили заглиблюванням в собі/"Шукай все в собі!" - Сковорода/ і своє минуле, повертанням до джерел української пра-історії, історії, духовности, системи вартостей та способу життя. Тому так багато спільного можна завважити між Бояном Княжої України, який написав "Слово о полку Ігоревім", кобзарями Козацької України, Шевченком, і сьогодні, наприклад, Морозом. Тут ми є свідками перетілення ідеї українськості у чотирьох головних етапах історії української нації.

Поруч з такими людьми приходять ті, які обмислюють, раціоналізують і вказують в певні рамці, політично-ідеологічні системи і програми, ці підставові принципи українськості і української АЛЬТЕРНАТИВИ, для практичного їх здійснювання великими людьми акції: Святослав, Володимир Великий, Хмельницький, Мазепа, Петлюра, Бандера, Шухевич, - і цей - ще невідомий - українець, який поведе націю у майбутньому зриві.

На підставі сказаного, стає очевидним, що сучасний рух в Україні/сучасний визвольний цикл/ не є ізольованим явищем, а є органічно зв'язаний з попередніми визвольними циклами, на ґрунті яких сучасний цикл запліднився і росте. Характеристичним прикладом є Юрій Шухевич, один із передових учасників сучасного руху опору, якого держать у тюрмі вже від 14-го року життя за те, що він відмовився зректися ідей визвольного циклу ОУН-УПА і свого батька, керівника визвольної війни доби УПА. Цей приклад/а таких багато/ найкраще ілюструє історичну тяглість українських визвольних процесів.

Також треба ствердити, що розглядаючи історію України, чи радше історію українських визвольних процесів, як серію визвольних циклів, можна виявити механіку процесів, що дозволить встановити і навіть предсказати неминучість певних визвольних стадій та етапів.

Зупинімся тепер на сучасному визвольному циклі, застосовуючи і в цьому випадку нашу схему. Виявляється, що "дисидентська" стадія в етапі руху опору вже відійшла на другий або на третій плян, а натомість входить в силу перед-революційна стадія. Можна сказати, що обидві стадії співіснували аж до кінця 1960-их років, з тим, що посилення терору окупаційною владою спричинило змінювання "дисидентства" в користь перед-революційних чинників і відповідної атмосфери. Двома великими каталізаторами, які остаточно поставили Україну на порозі перед-революційної стадії, були дві хвилі масових арештів українських патріотів/1965-68 і 1971-1973 рр./, які теж переродили тих репресованих з "дисидентів" на "нескорених". Всі можливі ілюзії щодо окупаційної влади у після-сталінському періоді розвіялися, і знову на перший плян була поставлена АЛЬТЕРНАТИВА до окупанта і його системи. Цю радикальну зміну можна закріпити в поставі в "язнів/Мороз, Лук'яненко/, у Самвидаві/7-8 ч. "У.Вісника"/ і у формах діяльності/вивішення синьо-жовтих прапорів, підпільно-революційна діяльність деяких груп чи осіб тощо/. Графічно, можна ці процеси представити як поступенне зростання перед-революційної стадії етапу руху опору коштом стадії "дисидентської". В сфері перед-революційній вже діють виключно закони української АЛЬТЕРНАТИВИ до окупаційної влади і системи/відкинення ССРСР як російської імперії; створення УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ/, тоді коли у сфері "дисидентській" патріотична діяльність відбувалася ще в рамках "можливостей" окупаційної системи/ відклик до "конституції", "законості" тощо/.

Між обома сферами діяльності є, очевидно, низка перехідних рівнів від Б до А - себто від нижчого рівня руху опору до вищого і остаточного, від усвідомлювання до фази перед-революційної. Якщо до кожного рівня і до кожної сфери в даний час приділимо імена людей і назви організацій і груп, пов'язаних з рухом опору, як теж і позицій, які вони обстоюють, то закріпимо, що ВСІ вони в один чи інший спосіб, з більшим темпом чи повільніше, але незмінно прямують вгору до вищої сфери - до української АЛЬТЕРНАТИВИ. Отже підходячи аналітично до проблематики українських визвольних процесів, а в тому й до сучасного визвольного циклу, можна закріпити, що згадані процеси відбуваються

з закономірністю і неминучістю, що вказує на існування досконалого - історичного механізму, який ритмічно функціонує, немов згідно з якимсь універсальним законом фізики. І якщо взяти духовий і фізичний потенціал української нації в історичній перспективі/себто здібність українців до поновного відродження в найтяжчих обставинах:/"Шукай все в собі"/, то мабуть існує й такий фізичний закон. Це також заслуговує на увагу дослідників.

На тлі цієї аналізи можна ствердити, що тепер українська нація увійшла в перед-революційну фазу, і - якщо історія повторюється, - то перед нами шлях дальшої революціонізації українських провідних кіл і українських мас, що провадить прямо до четвертого з черги ВЕЛИКОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО ЗРИВУ у пригожий момент.

Доповнююча література: Birch, J.: "The Ukrainian Nationalist Movement in the USSR since 1956".

Дж. Бирч: "Український націоналістичний рух в ССРСР від 1956 р."

ж ж ж

ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Вся дія ОУН завжди спиралася і в основі буде й далі спиратися на жертвності організаційного членства, симпатиків та членів Українського Визвольного Фронту і на фінансовій допомозі патріотичного українського громадянства.

Фінансові засоби, добровільно зложені українськими людьми, дають ОУН змогу проводити українську незалежну політику.

За останні роки виринула перед ОУН потреба розгорнути нові ділянки роботи і ставити нові форми визвольної боротьби.

У плані творення незалежної фінансової бази ОУН, кожний член і кожний симпатик та кандидат в члени сплачує своєчасно свою вкладку в висоті, визначуваній Проводом ОУН. Члени Юнацтва сплачують свої вкладки у висоті, визначуваній Проводом Юнацтва ОУН.

Членська вкладка є наявним доказом приналежності до Організації, тому її платять всі члени та кандидати у члени, як також члени Юнацтва, без огляду на своє становище чи виконувані функції в організаційній системі. Жоден член не може бути звільнений з обов'язку плачення членської вкладки.

Члени, кандидати в члени, симпатиків і члени Юнацтва ОУН мусять пам'ятати про потреби ОУН і відповідно діяти, щоб фінансово допомагати Організації, ініціювати та приймати активну участь у принагідних збірках і акціях, пов'язаних з розбудовою фінансів Організації.

ІНСТРУКЦІЯ ГГД.

СПРАВА: МАСОВІ АКЦІЇ В ОБОРОНІ ПОЛІТВ"ЯЗНІВ
І ДЕРЖАВНИХ ПРАВ УКРАЇНИ.

Вихідні позиції. Наші акції на захист в'язнів у т.зв. ССРСР мусять мати три аспекти - національний, політичний, і гуманітарний. Не зважаючи на дотепершні інструкції, в яких широко були з'ясовані зміст і характер акцій, що їх проводить ОУН, дуже часто вони/акції/ обмежуються тільки третім еспектом, себто "обороною прав людини". Таке обмеження рішуче відкидаємо і його не вільно практикувати далі.

Без національних прав, себто без державної самостійности, в жодній імперії не можуть бути здійснені права людини. Таких "демократичних" імперій, які забезпечували б права людині, членові поневолених ними націй, ще не було і не буде. Кожна імперія тримається тільки силою і терором. Демократичний лад у метрополії, себто в лоні нації-поневолювача, не мав жодного відношення до устрою в її колоніях, себто на землях поневолених націй. На це вказували не раз представники поневолених націй у такій чи іншій імперії, як на протилежності між демократичною ідеологією і демократичним державно-політичним устроєм у метрополії/на землях панівної нації/ та терористичною системою у її колоніях/на землях окупованих націй/.

Змагання за т.зв. демократизацію імперії - абсурдні змагання, які зводять на манівці національно-визвольну боротьбу поневолених народів. Таке змагання - наявний опортунізм. Так, напр., УНДО-радикали в Польщі змагалися за автономію західноукраїнських земель, а УВО-ОУН - за Українську Самостійну Соборну Державу. Подібно і сьогодні чинять різні т.зв. дисиденти в московсько-большевицькій тюрмі народів. Напр., дотепершні позиції проф. Л. Плюща, звільненого із "психолікарні", це позиції ундівські, опортуністичні, а не націоналістичні, себто національно-визвольні.

Боротьба за державність. В нашій акції за захист в'язнів у московсько-большевицькій імперії не вільно забувати істотної боротьби за українську державність. Тут замало тільки покликатися на Універсальну Деклярацію Прав Людини. Жодна революційно визвольна організація у боротьбі з окупантом не обмежується самою обороною прав людини. Треба покликатися на акти, які мають державно-політичне значення. Так ще в 1960 році ОН схвалили резолюцію про ліквідацію колоніялізму в світі, про повернення або надання суверенности усім/колоніяльним/ народам і країнам. Ця резолюція підтверджена 1972 року. Конгрес США 1959 року схвалив резолюцію-закон про підтримку права на незалежність України та інших поневолених націй. Хартія ОН також говорить про право на незалежність усіх народів світу. Отже й

відклик до згаданих актів означає, що кожна нація має природне право на свою державну незалежність, а відклик до Універсальної Деклярації прав людини, означає, що ті права можуть бути здійснені щойно в незалежній, народоправній власній державі, за яку бореться поневолена нація, а не в імперії, тюрмі народів, яка мусить бути зліквідована. В наші часи залишлася ще найжахливіша в історії світу московсько-большевицька імперія, т.зв. ССРСР, що поневолює і визискує український та інші народи.

Тому й оформлювання наших акцій мусить мати насамперед національний і політичний аспекти, за якими йде і гуманітарний. У всебічному розгорненні наших акцій їх можна і зрізничкувати: в одних наголошуємо національно-політичний аспекти, а в інших, зокрема тих, що їх ведуть чужинецькі кола, гуманітарний аспект, але не можемо звести їх лише до одного типу, себто до оборони прав людини, бо така боротьба має характер тільки антирежимний, є змагання за "лібералізацію", за "демократизацію" системи імперії, а не боротьбою за право своєї нації бути незалежною, суверенною державою.

Це особливо розуміють наші політв'язні в московсько-большевицьких концтаборах і тюрмах, тому і заявили, що вони не бажать посередництва Сахарова в акції, спрямованій на їхній захист. З ним їм не по дорозі, Сахаров прагне т.зв. демократизації московської імперії; а вони - державної суверенності української нації. Отже боряться самостійно, без допомоги "старшого брата". Свідомо відкидають цю "допомогу"; готові на найбільші жертви, бо не хочуть, щоб їхні ідеали фальшували різні Сахарови.

Мусимо й ми зробити відповідний висновок із становища наших політв'язнів. Обмеження всієї нашої акції за кордоном тільки обороною прав в'язнів чи домаганням їх звільнення, звужує і нашу боротьбу/зокрема, коли зосереджуємося на кількох в'язнях/ та зводить її тільки до захисту прав людини. Тому головним цілеспрямуванням наших акцій мусить бути Українська Самостійна Соборна Держава, як головна мета боротьби цілої української нації.

З метою активізації різних прошарків суспільства доцільно й зрізничкувати наші акції в обороні політв'язнів. Наприклад, нехай церковні кола ведуть акцію на захист о. Романюка та інших арештованих священників, лікарі - на захист Плахотнюка, журналісти - на захист Черновола, історики-науковці - на захист Мороза, молодь/СУМ, Пласт та інші організації/ - на захист Юрія Шухевича, і т.п.

Але й оборона політв'язнів мусить відбуватися в рамках наших вихідних позицій, з'ясованих вище.

За масовість акцій. У загальних масових наших акціях повинна брати активну участь уся громадськість, поставивши в

осередку своєї уваги визволення України, себто відновлення УССД. В акціях мусять бути наголошені такі вимоги: розвал московсько-більшевицької імперії, т. зв. ССРСР, відновлення УССД, усунення окупаційних військ і апарату терору з України, скасування концтаборів і психіатричних тюрем, звільнення всіх в'язнів, засуджених за національні і релігійні переконання, і т.п. Отже, це степенування наших вимог в осередку яких завжди мусить бути наша головна мета. Вони не мають нічого спільного з якоюсь протирижимною боротьбою, яка мала б досягнути "демократизацію" чи "лібералізацію" системи імперії шляхом т. зв. еволюції, але із збереженням "єдинонеділимої" Росії.

Захищаючи в'язнів, наших акцій не можна зосереджувати тільки на окремих в'язнях, хоч у виїмкових випадках це потрібне, коли життя котрогось із них найбільше загрожене. Проте треба завжди пам'ятати, що в'язнів - тисячі, і всі вони - жертви московського терору, не зважаючи на їх знання і освіту, приналежність до такої чи іншої верстви народу.

Особливу увагу мусимо звернути на оборону засуджених і катованих, постійно переслідуваних членів ОУН-УПА, які не раз доживають свого віку в концтаборах і тюрмах. Їх не можна обминати тільки тому, що вони засуджені за "політику", за збройні чини, і зосереджувати свою увагу тільки на культурних діячах. Треба висувати і провідних членів ОУН-УПА, що караються в тюрмах і концтаборах, і домагатися їх звільнення. Не обмежуватися акцією в обороні тільки тих, за якими обстає Міжнародна Амнестія. Своїми акціями мусимо переконати світ, що ми боремося не лише за права людини в т.зв. ССРСР, а в першу чергу захищаємо права української нації, домагаємося їх здійснення. Визвольні рухи, відомі в західньому світі, борються за національно-політичні права/напр., Палестинський визвольний рух/, а не за гуманітарні, і до цього Захід уже починає "привикати".

Наші акції мають степенуватися, розгортатися, загострюватися і якостево-удосконалюватися, щоб Захід "привик" і до наших національно-політичних вимог. Напр., перед нами сьогодні стоїть суттєве завдання - розв'язати питання Палестини. Мусимо добитися, щоб таким суттєвим для Заходу стало і питання усамотійнення України та розвалу московсько-більшевицької імперії.

Доки в Україні будуть панувати московські окупанти, доти будуть і в'язні, засуджені і катовані за їх український патріотизм, за їхню боротьбу за права своєї нації на власну державність. Отже, захищаючи в'язнів, необхідно атакувати окупантів і домагатися здійснення прав України.

Мусимо завжди пам'ятати, що перші Нескорені в Україні - це члени ОУН-УПА, це вони своєю кров'ю створили ідейне підґрунтя для всіх теперішніх Нескорених. Отже члени ОУН-УПА заслуговують не менше як культурні діячі на те, щоб ми в наших акціях

стали в їхній обороні, популяризували їхні імена і вимагали їхнього звільнення. Чому в останній час у наших масових акціях відсунено в тінь ім'я Юрія Шухевича. Загально в наших акціях мусить бути рішучий зворот, згідно з поданими тут вказівками.

Леонід Плющ і наша тактика. Вже раніше наші приятелі з Ізраїля попереджали нас, що "Плющ - як вони казали - не ваш, не націоналіст". Погляди Плюща, висловлені на пресконференціях в Парижі, Нью Йорку і Торонто та в розмові з поодинокими людьми свідчать про це, що він ще не знайшов правильного шляху. Згідно з його твердженням, він - комуніст, неомарксист, ревізіоніст, обстоює демократизацію і лібералізацію в ССРСР. Тут його погляди близькі до поглядів Сахарова.

Між Сахаровим і Плющем є, очевидно, і різниця в поглядах, бо Сахаров ліберал, відпекується від комунізму, але обстоює неподільність Росії, а Плющ - марксист-комуніст, визнає самостійність України, але не знає, як це досягнути. Комуністичні переконання Плюща заскочили на Заході майже всіх, бо його уважали за ліберала типу Сахарова, але із самостійницькими аспіраціями. Не виключено, що такі погляди Плюща є наслідком кафе-бівського "москопромивання", щоб він навіть за кордоном захищав комуністично-марксистські погляди, дезорієнтував українську еміграцію і послаблював націоналістичні позиції. Адже ж погляди Мороза і Сверстюка - це протилежність до поглядів Плюща.

Все ж треба брати до уваги і можливість зміни його поглядів, якщо він побачить, що українська громадськість за кордоном антикомуністична, антимарксистська, що марксизм збанкрутував на Заході разом із його доктриною. Але ми не можемо допустити до того, щоб Плющ мобілізував навколо себе різні ліві елементи, зокрема нашу молодь. У випадку таких його спроб - компроміс із його поглядами для нас неможливий.

Тепер наша тактика супроти нього має бути такою: дати йому можливість пізнати правду, дискутувати з ним, вислати йому наші книжки, журнали, газети, переконувати його, не відпихати і не виявляти відверто нашого невдоволення, що він не іде слідами Мороза, Сверстюка та інших українських політ'язнів. Дати йому час протверезитися від марксистської блекоти. Плющові важко буде знайти собі якесь середовище, хоч шукає за "українськими соціялістами" чи за збаламученими марксизмом наївними молодими людьми. Тому мусимо систематично робити відповідні заходи, щоб впливати на нього і не допустити до того, щоб довкола нього створився лівий центр дії. Наші позиції - незмінні, з цього погляду жодний компроміс із ним неможливий. Наше завдання відповідною тактикою дати йому можливість виправити свої погляди, а час покаже, яким шляхом він піде.

УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЙНО-ВИЗВОЛЬНА СТРАТЕГІЯ

1. Прагнення поневоленої нації усунути накинену їй ворожу систему, щоб мати можливість розвинути всі свої духові й матеріальні потенції, - це головна динамічна сила у визвольній боротьбі. Мобілізація і організування вже відчутного, але ще розпорошеного, протиімперіального і протикомуністичного потенціалу народних мас, який проґрається також у стихійних вибухах, та створення з нього дійової цілеспрямованої революційної сили - важлива передумова успіху. Основним рушієм української національно-визвольної протибольшевицької революції є український націоналізм, а пляновість і організованість у національно-визвольній революції народних мас забезпечує революційна організація.

2. Генеральний плян стратегії української національно-визвольної революції ґрунтується на всебічному протиставленні українського способу життя і правопорядку російському, що силою мілітарної окупації був накинений українському народові.

У протилежність до вростання в чужий, ворожий для української нації державний організм, наступальне протиставлення існуючому окупантському ладові свого власного, українського ладу в усіх ділянках життя - в духовій творчості, в релігійній, політичній, економічній та суспільній царинах - становить основний елемент української визвольно-революційної стратегії.

3. Шлях до визволення українського народу веде через протибольшевицьку революцію. Суть революції в докорінній зміні всіх ділянок життя народу. Нові ідеї, нові сили і нові потенції стимулюють боротьбу проти існуючого ладу, щоб усунути чужу владу, перебрати керму життям та надати йому новий напрям і зміст. Істотним елементом революції є цілий процес боротьби, а не тільки революційний зрив.

4. Визвольна боротьба українського народу ведеться проти російського імперіалізму, що в сучасну пору діє під маскою комунізму, за український зміст буття нації, який корениться в нашій історії, виповненій змаганнями за свободу української людини, за державну самостійність і самобутність української нації. Це боротьба за притаманний українській духовості лад, проти російської системи життя.

3 Постанов V ВЗ ОУН

ж ж ж

З М І С Т

ЧАСТИНА ПЕРША:	Стор.
1. Загальні ствердження і спостереження з минулого	1
2. Організаційні справи	3
3. Виховно-вишкільні справи	5
Систематичність сходи	5
Системи вишкіль	5
Програма основного вишколу	5
Обов'язкова лектура для юнацтва	6
4. Дійові семінари	6
Організаційні вишколи таборами	7
5. Організаційний вишкіл для учасників курсів УВУ	7
Теми вишколу	8
6. Видання Редакції МЖ	9
7. Діяльність і вишкіл юнацтва під кутом крайових потреб	9
8. Наші чергові акції	11
9. Фінансові справи	11
10. Супровідна листа до пов'язання/зразок/	12
11. Річний звіт/зразок для Проводів/	13
 ЧАСТИНА ДРУГА:	
1. Директиви Головного Проводу ОУН у справах МЖ /Бюлетень Проводу ОУН ч. 16/1976 р. Кадри ОУН Завдання щодо Краю Завдання щодо молоді і юнацтва Зовнішньо-політичні завдання	15 15 15 16 17
2. Вишкіл і дія Дійові семінари Видання Безпосередні акції Табори	17 19 20 20 20
3. Проблеми лівизни	21
4. Матеріал на семінар	22
5. Фінансові справи.	28
6. Інструкція ГГД - масові акції	29
7. Леонід Плющ і наша тактика Українська революційно-визвольна стратегія 3 постанов ВВЗ ОУН	32 33